

blev vedtaget med 8 Stemmer her i Thinget i forrige Samling. Jeg skal kun gjøre den Bemærkning, at jeg har glemt at stille en Endring til Titlen, der ikke passer ganske til Forslaget. Det maa jeg altsaa overlade til det andet Thing at rette.

Sasle: Jeg skal med Hensyn til disse Forslag kun bemærke, at jeg agter at stemme imod dem, men derimod at stemme for de tilsvarende Paragrafer i Lovforslaget, da de indeholde den Udvidelse af Retten til Væbning af Kirkerne, som jeg altid har anseet for at være den ene rigtige.

Krieger: Skjøndt jeg selv, som bekendt, ikke puster det ærede Medlems Forslag gjennem som Lov — jeg holder mig til Anordningen —, saa vil jeg dog sige, at jeg virkelig ikke seer, at der med Hensyn til Titlen er nogen Vanstællighed; det forekommer mig, at Overkriften vilde være correct, ogsaa hvis den ærede Ordførers Forslag gik igjennem.

Ordføreren: Vanstællighed er der ikke derved, men den er lidt pleonastisk, thi det er nok, naar Forslaget kaldes Forslag til Lov om Tillæg til Loven af 4de April 1855 om Sognebaands Væstning, Ordene „og Forandring“ behøves derimod ikke.

Lehmann: Jeg skal blot bemærke, at hele Lovforslaget er en Pleonasmie, da det kun gjentager, hvad der allerede er gjældende.

Ordføreren: En formel Pleonasmie er det dog ikke, thi der er Forskiel paa, om der eksisterer en Lov, som kun kan tages tilbage af Rigsdagen, eller en kongelig Anordning, som af enhver følgende Minister kan tages tilbage naturligtvis med Kongens Samtykke.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

- 1) Endringsforslag af Blouge om at §§ 2—4 ombettes med følgende Paragrafer:

§ 1.

De Medlemmer af Folkekirken, der have løst Sognebaand ifølge Lov af 4de April 1855, skulle have Ret til, Enhver for sit Vedkommende, at lade forrette Bårnedaab, Brudevielse og Rigtale i deres Sognkirke, samt Jordspaakastelse og Gravtale paa deres Sogns Kirkegaard, ved den Præst, til hvem de have sluttet sig. Denne maa idelindstille sig til den i Sognepræstens og dennes skriftlige Svar forvisse sig om, at Kirken eller Kirkegaarden ei er brugt til andre end for Forretningen fastsatte Tid, og har han ellers derhos at varetage ved Bestemmelsen af Tidens, hvad der er foreskrevet i Anordningen af 29de Juli 1814 for Kjøbstæderne § 28, og i Anordningen af samme Datum for Landet § 21.

§ 2.

Naar nogle af de i § 1 omhandlede Medlemmer af Folkekirken puste, at deres Sjælesørger skal forrette Altergang for dem i Sognets Kirke, da have de herom gjennem Sammenkomne at indgive en Begjæring til Stiftets Biskop. Biskoppen, at det Ansøgte bør bevilges, da meddelelser han den udenfor Sogns Præst Tilladelse til at holde Altergang et vist Antal Gange om Aaret i det nærmeste Sogns Kirke for dem, der have sluttet sig til ham. Denne Tilladelse bør steds kun gælde indtil videre, og bør af Biskoppen tilbagekaldes, naar han finder, at den misbruges. Medkommende kunne fordrø en Afgjørelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i ovennævnte Spørgsmaal, forsaavidt de maatte føle sig utilfredse med Biskoppens Bestemmelse.

Ønskes det af den udenfor Sogns Præst, da kan Biskoppen tillige bestemme, paa hvad Tid den Altergang skal finde Sted, hvortil han meddelelser Tilladelse, dog at han indtager, hvad der er foreskrevet i Anordningen for Kjøbstæderne af 29de Juli 1814 § 28 og i Anordningen for Landet af samme Datum § 21, med Forskjælb gaaes der, med Hensyn til fastsættelse af Tiden, frem i Overensstemmelse med, hvad i § 1 er fastsat.